

1166. *Защо са видятъ звѣзди, даже по пладня, ако са гледа изъ дъното на единъ дълбокъ кладенецъ?* — Защото, за разгледвача, който са намѣрва въ дъното на кладенеца свѣтлината на звѣздитъ запазва всичката си свѣтлина когато слънчовата свѣтлина едвамъ прониква; твърдѣ много уголѣмителната люнетта прави много повече туй дѣйствие; тя отслабва свѣтлината на атмосферата толкозь повече, колкото по-много наголѣмнява сама, и оставя безъ измѣнение свѣтлината на звѣздитъ, която за туй става видима.

1157. *Защо хартията и платното ставатъ непрозрачни, отъ какъ ги намажатъ съ масло?* — Защото маслото разширява порозитъ на хартията и ги изпълня; прозрачната жидкостъ въ този случай занема мѣсто на полупрозрачна хартия.

1168. *Защо неизгладеното стъкло не бива съвсѣмъ прозрачно?* — Защото изглаждането е съставя ещественно условие за прозрачността на стъклото.

ГЛАВА II.

За отражаванъето и преломяванъето на свѣтлината.

ОТДѢЛКА 1. — ЗА ОТРАЖАВАНЪТО НА СВѢТЛИНАТА.

1169. *Що е отражаване на свѣтлината?* — Отскачанъето на свѣтлината отъ повърхнината на тѣлата, о които тя се е исдарила, или завръщанъето ѝ по пътя, отъ дѣто е дошла. Зарята свѣтлина, разпространена въ нѣкоя първа сръда, и която сръща повърхнината на друга съседна сръда може да са отхвърли отъ тази повърхнина или цѣла, или отчасти. Въ първий случай отражаванъето бива пълно, а въ вторий — непълно отражаване.